דר. חיים ווייצמאן וועגען דער ציוניסטישער פאליסי

(פובליסיטי דעפארטמענט-פון דער קענעדער ציוניסטישער פעדעראציע).

מיר ווילען דא ברענגען אויסצוגען פון א רעדע איבער דער ציוניסטישער פאליסי פון זעקסטען ציוניסטישען קאנגרעס ביז איצט, וואס דער באליעבטער ציוניסטישער פיהרער דר. חיים ווייצמאן האט געהאלטען ביי א ציוניסטישער קאנפערענץ אין קענען סטריט האטעל, לאנדאן ענגלאנד, אונטערן פארזיץ פון רעוו. י. ק. גאלדבלום, וויצע פרעזידענט פון דער ענגלישער ציוניסטישער פעדעראציע און הערנאך פון מר. ה. זאבער.

היעזיגע קאנפערענץ איז אפגעהאלטען געווארען דעם 21־טען סעפטעמבער 1919; אבער ווייצמאנס רעדע, וועלכע איז ניט געווען קיין מאמענטאלע געלעגענהייטס רעדע, נאר פון שטענדיגען גרויסען ווערט, האט איצט דעמזעלבען אינטערעס וואס מיט עטליכע חדשים צוריק און קריגט נאך איצט, אדרבא מעהר באדייטונג צוליעב די נייע ענטוויקלונגען אין דער אינטערנאציאנאלער פאליטיק, וואס אנבעלאנגט דער געוועזענער טערקישער אימפעריע.

דר. ווייצמאן הויבט אן זיין רעדע מיט א באלייכטונג פון די אידישע האפנונגען און אספיראציעס מיט פינף און צוואנציג יאהר צוריק, ווען אונזער שטרעבונג צו ארץ ישראל איז געווען מעהר א רעליגיעזער בטחון אלס א פאליטישע באוועגונג און ער געהט דאן איבער צום זעקסטען ציוניסטישען קאנגרעס, וואו עס איז געקומען צו א שפאלטונג אין די ציוניסטישע רייהען צוליעב דער אוגאנדא פראגע.

דער זעקסטער קאנגרעס

„אין איין מאמענט — דאס איז געווען דער מאמענט פון זעקסטען ציוניסטישען קאנגרעס — איז דער פיהרער פון דער באוועגונג ערשיענען פארן קאנגרעס, און ערנסט און קלאהר פארגעלעגט פאלגענדע דעקלאראציע

"מיר ציוניסטען — האט דר. הערצל ערקלעהרט — און איך, וועלכער האט אזוי פיעל געארבייט פאר דער אויפבויאונג פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע, און וועלכער איז פאראנטוואָרטליך פאר איהר פאליטיק, ערקלעהר פאר אייך, אז איך האב זיך אנגעשלאגען אן אן אייזערנער וואנט אין מיינע פארהאנדלונגען, און איך קען אויף קיין פאל ניט פאראויסזעהען אז טערקיי אדער דער סולטאן פון דער טערקישער אימפעריע זאל ענדערען זיינע אנזיכטען". די טערקישע אימפעריע האט באגעגנט די ציוניסטישע באמיהונגען מיט א שטארקער און ענטשידענער געגנערשאפט. די דאזיגע געגנערשאפט האט דערגרייכט דעם זעקסטען קאנגרעס, און די דאזיגע געגנערשאפט האט געשטויסען די פיהרער פון דער באוועגונג צו זוכען אן אנדער וועג. דער אנדערער וועג, וואס איז פארגעלעגט געוואָרען און צייטווייליג אנגענומען פון קאנגרעס איז געווען — אוגאנדא. זיי האבען באוויזען, אז די אידישע לאגע איז זעהר א געדריקטע — איהר דארפט בעדענקען, אז עס איז געווען אין יאהר פון קעשענעווער פאגראם — און דער מצב פון אידענטום איז אן אונערטרעגליכער, דערפאר איז נויטיג צו געפינען א דערוויילינגען מקום מקלט, וואו די ליידענדע אידען זאלען זיך קענען אפרוהען.

פאלעסטינא איז פאר דעם ניט מעגליך געווען, און דארום, האבען זיי געזאגט, מוזען מיר אננעהמען עטוואס וואס איז יא מעגליך, און דאן איז פארגעלעגט געוואָרען פארן קאנגרעס דער אנבאט פון דער בריטישער רעגירונג אונז אפצוטרעטען א פאס לאנד אין אפריקא.

עס איז זאפארט געקומען צו א שפאלטונג פון קאנגרעס צוליעב אט דעם פארשלאג. די וואס זיינען געווען ציוניסטען פאר דער טובה פון אנדערע (פון די ליידענדע מאסען) און זיי באוואויגען צו ארבייטען פאר ארץ ישראל — זיי די מעהרסטע פון זיי האבען געהייסען די אנדערע געהן קיין אוגאנדא. אבער די מעהרסטע פון די "אנדערע" האבען דעם פארשלאג טויטליך נידער געשטימט. זיי האבען טעטענה'ט

אוגאנדא איז ניט ציון און וועט קיינמאל ניט זיין ציון. דער סולטאן איז דער הערשער פון ציון. ער מעג לעת עתה אונז אפזאגען אבער מיר וועלען אנגעהן מיט אונזער ארבייט ביז די צייט וועט קומען, ווען די קראפט פון אונזער ארבייט, אונזער אנשטרענגונג און אנבליק פון דעם וואס מיר וועלען געהן קיין ארץ ישראל זיך דארט באזעצען וועט ברענגען דערצו, אז ציון וועט ווערען אונזערע, טראָץ דער געגנערשאפט פון סולטאן אדער פון עמיצען אנדערש.

דאס איז געווען דער באשלוס און די זאפארטיגע שטעלונג פון די מענשען, וועלכע האבען געהאט דעם שטריק אויפ'ן האלז, וועלכע האבען ניט געקענט לעבען אין דעם גיהנום, וואס האט דאן געהייסען „רוסלאנד". זייער ענטפער איז געווען קורץ. דאס איז ניט ציון. דער איינציגער וועג צו קריגען ציון, איז צו ארבייטען "דערפאר". דער פונדאמענטאלער רעזולטאט פון זעקסטען קאנגרעס, וועלכער האט געבראכט צו א צאנקעריי און קריזיס אין דער ארגאניזאציע, איז געווען, אז די ציוניסטען האבען מעהר ווי שטענדיג זיך געווידמעט צו דער ארבייט צו קאנצענטרירען זייערע אנשטרענגונגען אויף ארץ ישראל. און די מעהרסטע פון די מאדערנע קאלאניעס, וואס איהר זעהט היינט אין פאלעסטינא, זיינען בעשאפען געוואָרען זינט יענעם קאנגרעס. זיי זיינען דער רעזולטאט פון דיעזער אנשטרענגונג. איך ווייז אייך, אז די דאזיגע פאליטיש אונגעבילדעטע אידען פון רוסלאנד, דיעזע מענשען, וועלכע האבען גארניט געוואוסט וועגען הויכער פאליטיק, וועלכע האבען ניט געוואוסט ווי צו רעדען מיט קאבינעט מיניסטארען און קעניגע, האבען געהאט דעם ריכטיגען פאליטישען אינסטינקט, און דער [illegible] וועלט האט ענטשידען איבערצייגט אז זייער פאליטיק איז געווען די אמת'ע פאליטיק.

דער רעזולטאט איז געווען אז אלץ וואס מיר קענען קריגען איז דארט בעשאפען געוואָרען (אין ארץ ישראל). מיר האבען זיך באמיהט צו פארזיכערען מעהר לאנד, מיר האבען זיך אנגעשטרענגט אויפצובויען מעהר ישובים מיר האבען געזוכט צו מאכען נייע עקספערימענטען אין קאלאניזאציע. מיר האבען זיך באמיהט צו לערנען פון דער פארגאנגענהייט, צו מאכען אויסבעסערונגען אין דער געגנוואַרט און ספעציעל פארצובריטען מעגליכקייטען פאר דער צוקונפט.

די דערפער וואס איהר זעהט איצט אין גליל און אין צפון ארץ ישראל זענען טייליוויז דער רעזולטאט פון אט דער מאדערנער מיה, און איך דענק, אז זיי האבען געדיענט אונזער נאציאן זעהר און זעהר גוט. איינגאררענדיג די טערקישע געגנערשאפט, איז אונזער פאלק אנגעגאנגען מיט דער ארבייט.

די מלחמה און די ציוניסטישע פאליסי

אזוי האט אונז, אנגעטראפען די מלחמה, די מלחמה האט געטראפען אונזער ארגאניזאציע קאנצענטרירט אויף פעלדער וואס און ארבייט אין ארץ ישראל, אהן א פאליטישען האריזאנט מיט אן אפאזיציע אדער גלייכגילטיגקייט מצד די רעגירונגען, מיט אן אפאזיציע מצד טערקיי.

די מלחמה האט אונז געפונען אין דעם צושטאנד. יעדער פון אייך געדענקט מסתמא קלאהר ווי די ציוניסטישע ארגאניזאציע האט אויסגעזעהען אין יאנואר פון 1915 אדער 1914. אין ראש השנה 1914 זיינען מיר געווען צוריסען אין שטיקער, אפגעזונדערט דורך ים און טראנשייען פון די אידישע צענטערען. דער מזרח אפגעריסען פון מערב, אפגעטיילט דורך פארשידענע שוועריגקייטען אפילו פון אמעריקאנער אידענטום. מיר זיינען דא געווען אין מלחמה, אבער אמעריקא איז געווען א נייטראלע מדינה. אלע פארבינדונגען וואס זיינען אזוי פארזיכטיג אפגעהיטען געוואָרען, זענען געוואָרען אפגעהאלטען. אפגעהאקט ניט פון אונזער ווילען נאר פון קרעפטען, איבער וועלכע מיר האבען ניט קיין קאנטראל. דאס אידענטום אין רוסלאנד איז צובראכען געוואָרען. דער מענשליכער ישוב האט זיך פארוואנדעלט אין א קריגס טעאטער, ארמייען האבען מארשירט אהין און צוריק און אומעטום געלאזען נאך זיך רואינען. פארוואסטעטען און אומגליק. די גרויסארטיגע שטיצע, וואס דאס רוסישע אידענטום האט אלע מאל געגעבען פארן ציוניזם, איז אפגעווישט געוואָרען, און דא זענען מיר געווען. דא, אין דיעזען לאנד, האבען זיך געפונען א גרופע טוער, וועלכע האבען געדענקט, אז עס איז דער חוב פון די אידען, וועלכע האלטען נאך אן זייער קהל'שען לעבען, צו ארבייטען און אנשטרענגען זייערע קרעפטען צו ראטעווען וואס עס איז נאך מעגליך געראטעוועט צו ווערען פון חורבן און אומגליק. א קליינע גרופע טוער, נישט אפיציעל ניט אנערקענט, אפגעשניטען פון דער פארבינדונג מיט דעם גרויסען טייל פון אידענטום האבען זיך אונטערגענומען צו באשאפען א פאליטישע פאזיציע פאר דער באוועגונג. זי האבען געזאגט צו זיך אליין "עס איז מעגליך, אז אלס רעזולטאט פון דיעזער מלחמה וועט טערקיי פאנאנדערפאלען. עס איז דערפאר מעגליך, אז די טעריטאריעס, וואס שטעלען איצט צוזאמען די טערקישע אימפעריע, וועלען מעגליך, ענגליך, איבערגעבויט און איבערארגאניזירט ווערען. די גאנצע פאליטישע סטרוקטור פון דער אלטער וועלט וועט איבערגעמאכט ווערען און דא, ווען זיין די צייט — ווען די אידישע תביעות וועלען דארפען ארויסגעבראכט און קלאהר פארמולירט ווערען, און מיר מוזען זעהן צו קריגען פון די גרויסמעכטע אנערקענונג פאר דיעזע פאדערונגען.

זיי האבען ווייטער געדענקט, אז אויב די מלחמה איז באמת, א דועל צווישען צוויי לענדער, דאן וועט ענגלאנד ווערן די הערשערין פון מזרח. זיי האבען אויך געדענקט אז ווען זיי זאלען קענען מאכען ענגלאנד צו פארשטעהן דעם ציוניזם, צו פארשטעהן ארץ ישראל צו פארשטעהן די אידישע אויפטהואונגען אין ארץ ישראל, אויב זיי זאלען קענען באווייזען ענגלאנד אונטערשטיצען דעם ציוניזם אין איהרע אייגענע אינטערעסען, וואלט א העלפט פון דער מלחמה געווען געוואונען. דאס איז געווען די טעאריע פון א קליינע גרופע טוהער, פריוויליגע טוהער, און זיי האבען געארבייט אויף דער השערה. איך גיב צו, אז עס געווען א שפיעל (געמבעל) עס איז געווען א שפיעל, ווייל מיר האבען ניט געוואוסט אויב ענגלאנד וועט געווינען, אבער מיר זיינען געווען אין גוטער האפנונג. מיר האבען באשלאסען אינגעטמעלען אונזערע קארטען אויף דער גערעכטיגקייט פון דער בריטישער אימפעריע.

עס איז געווען נויטיג קודם כל צו פארמולירען אונזערע פאדערונגען זעהר קלאהר און ניט אין אלגעמיינע ווערטער, ווייל מען האט געהאט צו האנדלען מיט זעהר איבערלעגטע און שארפזיניגע שטאטסלייט. מען האט געמוזט קומען צו זיי מיט א קלארען און דעפיניטיווען פראגראם און ארויסטראגען א פאדערונג אין אנגעזיכט פון א באדייטענדער אפאזיציע. איך דארף אייך ניט דערמאהנען וועגען דער גאנצער אפאזיציע גוף וועל אייך נאר ערמאנען אין דעם מאניפעסט וואס געוויסע פיהרער פון דער ענגלישער אידישער קהלה האבען פארעפענטליכט אין זומער פון 1917. מיר א קליינע גרופע אויסלענדישע אידען, זענען באשטרימט געוואָרען פון דער גאנצער מאכט, פון גאנצען פרעסטיזש און פון אלע באנק ביכער פון די עטאבלירטע פיהרער פון דער ענגלישער אידישער קהלה איך רעד ניט וועגען דער אנדערער אפאזיציע די ניט-אידישע אפאזיציע, איך וויל קומען דערצו אביסעל שפעטער. איך וויל אייך בלויז דערמאהנען אין דעם קאמפ פאר דער פארווירקליכונג פון אונזער פאדערונג. מיר האבען געשריבען, מיר האבען פראפאגאנדירט, מיר האבען ארגאניזירט, מיר האבען באשאפען א גרויסע ציוניסטישע באוועגונג אין דיעזען לאנד (אין ענגלאנד), און בארעכענט נאר וויפיעל אידען מיר האבען אין גאנצען אין אט דער מדינה. איצט קען איך אייך זאגען, אז די גרויסע מאיאריטעט אידען זיינען אדער ציוניסטען אדער ערב ציוניסטען; אויב זיי זיינען ערב-ציוניסטען, איז גאהענט די צייט, ווען זיי וועלען ווערען ציוניסטען, גאנצע ציוניסטען. דאס אלעס איז באשאפען געוואָרען אין פינף יאהר און האט געפיהרט דערצו, אז די ציוניסטישע פאדערונג זאל ווערען א רעאליטעט. וואס האבען מיר געזאלט זאגען אזעלכע שארפזיניגע שטאטסלייט, ווי מר. באלפור, מר. לאיד דזשארדזש אדער סיר עדווארד גרעי? זיי זיינען ניט אזוי סענטימענטאל ווי אידען זיינען, וועגען פאלעסטינא. חוץ ארץ ישראל האט איטליכער פון אזעלכע מענשען אנדערע אנגעלעגענהייטען פאר וועלכע צו זארגען, מען מוז פאר זיי מאכען זעהר און זעהר קלאר וואס עס איז מעגליך אונטער די באדינגונגען און וואס איז דער געווינשטער וועג און וואס זענען די מיינונגען וועגען דעם אופן ווי די אידען האבען באשלאָסען צו דערגרייכען זייער ציעל.

ציוניסטישער אחדות.

וואס מיר האבען געטון, האבען מיר געטון מיט דער פאלשטענדיגער איינשטימונג און הארמאניע מיט יענע ציוניסטישע קערפערשאפטען, וועלכע מיר האבען געקענט גרייכען. קיין שריט, א קליינער אדער א פאראנטווארטליכער איז ניט אונטערגענומען געוואָרען, ניט פארשטענדיגענדיג זיך פריהער מיט דער אמעריקאנער ארגאניזאציע, דער בריטישער ארגאניזאציע אדער מיט דער רוסישער ארגאניזאציע, אזוי ווייט ווי מיר האבען עס געקענט טאן.

אין דעם מאמענט, ווען מיר האבען געקענט זיך שטעלען אין פארבינדונג מיט די רוסישע ציוניסטען האבען מיר עס געטאן. אלץ וואס איך האב געזאגט, האב איך געזאגט ניט בלויז אין מיין נאמען, נאר אין נאמען פון די ארץ-ציוניסטען, מיט וועלכע מיר האבען געקענט זיין אין פארבינדונג. וואס האבען מיר געזאגט די בריטישע שטאטסלייט? מיר האבען זיי געזאגט "די אידען ווילען סיי ווי געהן קיין ארץ ישראל, צי איהר ווילט עס, צו ניט. עס איז ניט פאראן אזא מאכט אויף דער וועלט, וואס זאל קענען אפהאלטען די אידען פון געהן קיין ארץ ישראל. איהר, מיינע הערען, קענט עס זיי פארגרינגערען. מאכענדיג דאס לייכט פאר זיי, קענט איהר דערמיט ברענגען וויכטיגע נוצען פאר זיך אליין. העלפט אונז און דאס וועט העלפען אייך". מיר האבען זיי אויך געזאגט. "אויב איהר וועט אונז געבען א דעקלאראציע צום גונסטען פון ציוניזם, וועט דאס מאכען אז די אידען פון דער וועלט זאלען איינזעהען, אז איהר זענט באמת פריינדליך און די פריינדשאפט פון די אידען איז ניט א זאך וואס קען אוועקגעמאכט ווערען; דאס איז א זאך פון גרויסער באדייטונג, אפילו פאר אזא מעכטיגער אימפעריע ווי די בריטישע.

זיי האבען אונז געענטפערט:

"מיר פארשטעהען אייך; ביטע, דערצעהלט אונז, וואס איהר האט אויפגעטאן און וויפיעל אידען זיינען פאראן אין ארץ ישראל".

מיר האבען זיי קלאהר געמאכט אונזער חשבון, אמת ניט קיין גרויסער, שטארקער חשבון. אבער מיר האבען זיי ערקלעהרט: דאס אלץ האבען מיר דערגרייכט אונטער זעהר שווערע אומשטענדען, שטענדיג אין די צייהן פון דער טערקישער רעגירונגס אפאזיציע, און אויך פון דער אפאזיציע פון אייערע אייגענע רייכע אידען, וועלכע זאגען אייך, אז די ציוניסטישע באוועגונג איז א פאנטאסטישע אייגבילדונג פון עטליכע ענטוזיאסטען. מיר זאגען אייך, אז אייערע אידען זענען זיך טועה. מיר זאגען אייך אז הינטער אונז שטעהען די מיליאנען אידען און מיר רעדען אין נאמען פון די מיליאנען".

מיר האבען גערעדט ענטשלאסען, מוטיג, ווייל מיר האבען געוואוסט אז איהר זענט הינטער אונז. מיר האבען געקראגען די דעקלאראציע, וועגען וועלכער איהר אלע ווייסט, דעם 2־טען נאוועמבער 1917. אצינד, אויב איהר מיצער פון אייך דענקט, אז די דעקלאראציע איז אראפגעפאלען פון הימעל, איז ער זיך טועה. עס האט גענומען חדשים דאס דורכצופיהרען. אויב מיצער העבענט, אז דיעזע דעקלאראציע האבען די בריטישע שטאטסלייט געגעבען אין קריגס צייט און דערפאר ניט איבערלעגט, איז ער זיך טועה. דאס איז זעהר איבערגעארבייטעט געוואָרען און איז געווען א דעפיניטיווער אקט פון בריטישען קאבינעט.

מען האט זיך בעראטען מיט פרעזידענט ווילסאן וועגען טעקסט פון דער דעקלאראציע, איידער די דעקלאראציע איז פארעפענטליכט געוואָרען. קיין בריטישער שטאטסמאן קען ניט זאגען אז מען האט די דעקלאראציע געגעבען אין א מאמענט פון ענטוזיאזם. עס איז געווען א גוט בארעכענטער פאליטישער אקט. קענענדיג ווי איך קען, די בריטישע שטאטסלייט איז זיכער אז זיי וועלען עס מקיים זיין. עס האט גענומען ווייניגסטענס א טויזענט אינטערוויוס

(פארזעצונג אויף פיידזש 3)

ווי אזוי לעבט מען אין סאוויעט רוסלאנד

דער מאסקווער ארכיטעקט הער ש. וועלכער האט זיך אויף זיין רייזע קיין ארץ ישראל אויפגעהאלטען א טאג ביי דער היעזיגער פאלעסטינא רייזע און טראנספארט געזעלשאפט, צוליעב רייזע-טעכנישע סבות, האט איבערגעגעבען פרטים, ווי אזוי עס לעבט זיך אונטער'ן באלשעוויסטישען רעזשים, בפרט אין דעם צענטרום פון באלשעוויזם אין מאסקווא.

הער ש. האט פערלאזט מאסקווע נאך אין חודש יולי. ער איז געפאהרען מיט דער באהן און מיט דער אקס ביז קיין מינסק, וועלכעס איז דעמאלט נאך געווען אין די הענד פון די באלשעוויקעס. עס איז אבער בולט געווען אז די פוילען וועלכע האבען געהאלטען אין איין מארשירען פאראויס, וועלען די שטאדט באלד איבערנעהמען. דערפאר האט הער ש. וועלענדיג פאהרען קיין ארץ ישראל, געוועהלט דעם דאזיגען וועג.

ער האט זיך טאקע ניט טועה געווען, נאך עטליכע וואכען ווארטען אין מינסק האבען די פוילען איבערגענומען די שטאדט און הער ש. האט געקענט פאהרען איבער ווארשא קיין ווין.

נאך היינט איז עס מעגליך פון רוסלאנד ארויסצופאהרען קיין מערב אייראָפא, אבער נאר מיט ענערגישע מיטלען מיט אונטערנעהמונגס גייסט.

מען פאהרט איבער בריאנסק קיין האמעל ביז אונטער באברויסק, ביז אונטער דעם באלשעוויסטישען פראנט. פון דארט פאהרט מען מיט'ן אקס אויסמיידענדיג די שטאדט ביז מען קומט צו דער באהן שטרעקע אין מערב זייט פון באברויסק, פון וואנען מען קען פאהרען איבער מינסק ווייטער קיין מערב.

דאס פאהרען מיט דער באהן אין סאוועטען רוסלאנד איז אבער נישט אזוי פשוט.

מען מוז צו דער קלענסטער רייזע האבען אן ערלויבניש און דאס בעקומט מען זעהר שווער. מען פאהרט דערפאר אהן אן ערלויבניש 1—2 סטאנציעס מען געהט אראב און מען זעצט זיך אויף דעם נאכפאלגענדען צוג כדי ווייטער אבצופאהרען 2 סטאנציעס. אזוי קען מען נור נאך א לאנגער צייט אבפאהרען א גרעסרע שטרעקע.

פאר א איד זיינען אבער פאראן בעזונדערע שוועריגקייטען, ווארום ווען עס איז איהם שוין געלונגען צו קומען ביז צום פוילישען גרענעץ, לאזען איהם די פאלאקען ניט ווייטער, זיינען איהם חושד אין שפיאנעריי און אזוי ווייטער.

די דריי קאטעגאריעס.

עס איז שוין בעקאנט אז כמעט אלע פאבריקען אין רוסלאנד שטעהען שטיל. די ארבייטער זיינען צום טייל זעלנער, צום טייל ארבייטען זיי פאר מיליטערישע צוועקען. זיי געהערען צו דער אזוי גערופענער "ערשטער קאטעגאריע". דאס הייסט, זיי בעקומען צוגעטיילט מעהר לעבענסמיטעל און געברויך חפצים פון דער צווייטער און דריטער קאטעגאריע.

צו דער צווייטער קאטעגאריע געהערען אלע אנדערע פראלעטאריער דאס הייסט אזעלכע וואס ארבייטען ניט ביים מיליטער.

צו דער דריטער געהערען די בורזשועס.

פאר א בורזשואזנער פאמיליע ווערט גערעכענט תמיד אזעלכע וועלכע האט כאטש איין בעדיענער אדער בעדינערין.

די גאנצע אינטעליגענץ זיצט אין די פערשיעדענע עמטער. מען מוז וויסען אז דאס סאוויעט רעזשים בעדארף האַבען אהן א שיעור מעהר בעאמטע, טשינאווניקעס ווי דאס אמאליגע רוסלאנד.

די בעאמטע בעקומען א חודש פון 8 הונדערט ביז 8 טויזענד רובעל געהאלט אבער דאס איז אלץ ווענינ, עס בליהט אומעטום אויך אין מאסקווא דער "שלייב האנדעל" און די פרייזען זיינען אזוי הויך אז זיי זיינען ניט צום דערגרייכען.

די אלע ראציאנירונגען פון לעבענסמיטעל, פון אנדערע געברויך-חפצים. אפילו ביי דער ערשטער קאטעגאריע (צו וועלכע עס געהערען חוץ די אויבען דערמאהנטע אויך אלע קינדער אהן א שום חילוק) זענען ניט גענוג צום לעבען. און יעדער אהן א שום יוצא מן הכלל, זוכט זיך צו העלפען אויף זייטען וועגען. בעיקר די בעאמטע, די קאמיסארען.

אין גאנץ רוסלאנד האלטען אלע קאמיסארען אין איין גנב'ענען.

אזעלכע מענשען וועלכע וואלטען פריהער ניט גענומען קיין פרעמדע גראשען, גנבענען היינט וואו עס לאזט זיך נור און גאנץ אפען. אבער ניט נור מיט גלאט גנבות זוכען די בעאמטע זיך צו דערליכטערען זייער לאגע נאר אויך מיט פערשיעדענע חכמות, שפיצלאך און ערפעסונגען, למשל:

דארף מען אין קאמיסאריאט פערטיילען שווארצע און ווייסע פאדים, זאגט דער קאמיסאר אז עס איז נאר פאראן ווייסער, ווער עס וויל שווארצען מוז בשתיקה צאהלען. אזוי איז מיט אלעכען.

די ניט מענומענדע ראציאנירונג די בעשטעכליכקייט פון די בעאמטע, וועלכע איז נאך א סך גרעסער ווי אין צארס צייטען דאס זיינען די סמנים פון דער היינטיגער ווירטשאפט אין רוסלאנד.

קיין שום גרופע איז ניט צופריעדען מיט די לעבענסבעדינגונגען. עס געהט קיינעם ניט גוט אויסער יענע קאמיסארען וועלכע האבען שכל.

דער פונדאמענט פון טעראר, זענען די קיטאיסקע בינעזער דאס זענען בעשעפענישען וועלכע זיינען אימשטאנד פאר צעהן רובעל צו דערהרגענען וועמען מען הייסט זיי מעגען דאס זיין פרויען אדער קינדער.

עס זענען שוין ניט איינמאל פארגעקומען רעוואלטען פון מיליטער און תמיד זיינען עס געווען די דאזיגע קיטאיסקע בינעזער, מיט וועלכע מען האט זיך בעדיענט, כדי צו אונטערדריקען די אומצופריעדענע.

אין מאסקווא און אין די אנדערע שטעדט זיינען אמת פאראן אין די קאמיסיא ראבעטען ניט ווענינ אידען. דאס זיינען אבער ניט קיין באלשעוויקעס פיהרער אדרבה, דאס זיינען צום גרעסטען טייל מענשען וועלכע האבען מיט דעם באלשעוויזם גאר ווענינ צו טון, דאס זיינען סתם בעאמטע וועלכע די באלשעוויקעס האבען געמוזט אויפנעהמען צוליעב זייער אינטעליגענץ און זייער פאך קענטענישען.

די באלשעוויקעס האבען הונדערטער אינסטיטוציעס און עמטער איבער גאנץ אויפגעשטעלט. זיי האבען צוזעצווינגען ראצו די גאנצע אין רוסלאנד פארהאנדענע אינטעליגענץ. זיי האבען אבער קודם כל געמוזט אויפנעהמען אידען צווישען וועלכע עס געפינט זיך פארהעלטניסמעסיג מעהר אינטעליגענץ ווי ביי אנדערע און וועלכע טויגען פאר ביי אימפראוויזירטע עמטער, וואו מען דארף האבען איניציאטיווע, גיבער ווי די רוסישע אינטעליגענץ.

די טשערעזוויטשאיקעס און די אידען

די דאזיגע רעוואלוציאנערע טריבונאלען זיינען באמת אין א טייל ערטער א שרעק פאר דער באפעלקערונג.

עס זענען פאראן אין סאוויעט רוסלאנד א סך מעהר "שפיצלעך" ווי פריהער, איין שפיצעל ווערט שפיאנירט פון דעם אנדערען און עס געניגט אן אנצייגע פון אזא שפיצעל, אז מען זאל עמיצען ארעטירען און לאזען אבמשפטען דורך דער טשערעזוויטשאיקא. עס קומט פאר אז ארעסטירטע ווערען חדשים לאנג געהאלטען אין ארעסט, ביז די טשערעזוויטשאיקע פיהרט דורך די אונטערזוכונג. דערווייל האט דער ארעסטירטער ניט איינמאל מורא'דיג צו ליידען. עס זיינען אויך אין די טשערעזוויטשאיקעס פאראן א סך אידען, אבער אזוי ווי געזאגט, נור ריינע יורידישע בעאמטע.

עס איז א ליגען און א פערליימדונג, ווען מען דערצעהלט אז די אידישע מיטגליעדער פון די טשערעזוויטשאיקעס זיינען בעזונדערס אכזריותדיג. (דאס בעריכטען בפרט די פוילישע בלעטער. פארקעהרט. אויב מען געפינט דארט א איד איז דאס דער איינציגער מיט וועלכען עס לאזט זיך רעדען. דער איינציגער פון וועלכען מען ערווארטעט מענשליכקייט, נור די אידישע ריכטער אין די טשערעזוויטשאיקעס פיהרען דורך די אונטערזוכונגען אין קירצעסטער צייט. אזוי אז דער פערדעכטיגער ווערט ניט געהאלטען חדשים לאנג אין ארעסט בעזונדערס באראבאריש זיינען די לאטישען, וועלכע זיינען פשוט א פלאג פאר דער באפעלקערונג.

אין מאסקווע זיינען פאראן א סך לאטישען וועלכע האבען א גרויס חלק אין דער באלשעוויסטישער רעגירונג און זיי זענען דער אמת'ער שרעק פון דער בעדער בעפעלקערונג.

דאס באלשעוויסטישע רעזשים האט זיך ביז צו דערלעבטער צייט ניט פערהאלטען פריינדליך געגען דער ציוניסטישער בעוועגונג. פון די צייטונגען איז ערשט ניט לאנג בעקאנט געווארען, אז גוף א דענונציאציע זיינען ציוניסטישע פיהרער אין מאסקווע ארעסטירט געווארען און איין פון די אינטערוועציע פון רב מאז'ה ווידער בעפרייט געווארען, און אין מאסקווע איז פאראן צווישען דער באפעלקערונג א שטארקע אנטיסעמיטישע בעוועגונג. זי קען אבער ניט אויסברעכען, מחמת דאס באלשעוויסטישע רעזשים דערלאזט ניט צו קיין שום העצערייען.

אין ערגעץ וואו עס זענען דא באלשעוויקעס קומען ניט פאר קיין פאגראמען, א חוץ קלענערע אויסשרייטונגען פון דער סאלדאטעסקא, וועלכע ווערען געוועהנליך אונטערדריקט.

(מארגענפאסט — וויען).

דער היינטיגער קורס

פוילישע מארקס

1000 - 8.50

קראנען

1000 - 8.25

גארפינקעל

153 סווין סט. וועסט

ה. דווארקין פארט אפ קיין פוילען

שבת אווענט דעם 7-טען פעברואר

אויף דער שיף „ראטערדאם פון ניו יארק"

איך פאהר פאר ביזנעס, אבער איך וועל גלייכצייטיג האנדלען ווי א פאטער צו אייערע פאמיליען, און וועל טהאן פאר זיי דאס וואס איהר זעלבסט וואלט געטהאן.

געלט אין דאלארס

איך וועל מיטנעהמען געלט און וועל עס איבערגעבען פערזענליך צו יעדען אין האנט.

אין דאלארס אדער אין דאמאלסדיגען קורס

איהר קענט שיקען אין מארקס און ז. וו.

וועגען גאליציען און רומעניען

מאך איך אזעלכע פארבארייטונגען, דאס עס וועט אייך פארשאפען פיעל פארגעניגען און פרייד.

זוכט ניט קיין שטעכווערטלאך און קיין שמיין אין אונזערע אדווערטייזמענטס. מיר לאזען עס איבער צו אנדערע.

מיר טוען אונזער ארבייט אויפריכטיג און ערנסט, און לאזען איבער דעם צווייטענס ביזנעס פאר דעם צווייטען זעלבסט.

אכטונגספאלל

די ברידער דווארקין 525 דאנדאס וועסט טאראנטא

מיין מארשרוט

אפאטאוו, אסטראוויעץ און אומגעגענד' (גאנץ ראדאם).
קעלץ און אומגעגענד.
לאדז און אומגעגענד
פיעטריקאווער גוברניע.
סיעדלעצער גוברניע
ליטא
ווייס רוסלאנד (מינסקער געגענד)
באלטישע פראווינצען
וואליניע און אומגעגענד
פאדאליע און אומגעגענד

קומט זאפארט ארראנזשירען מיט אונז וועגען ברייננען אייער פאמיליע און וועגען איבערגעבען געלט צו זיי